

Bassam: Ötmillió dollárt követeltek az életemért!

Bassam Safieh Magyarországon élő, sikeres üzletember, aki Szíriában született. 1986-ban jött először Lengyelországból Budapestre, s a város szépsége és későbbi felesége elég volt ahhoz, hogy itt maradjon. Élnek még rokonai Damaszkuszban, többségük Isztambulba költözött át.

2016 nyarán elképesztő eset történt vele: Törökországban elrabolták és kilenc nap után a török rendőrség szabadította ki. Szerencsésének, családjának és kapcsolatainak köszönheti, hogy ma él.

▶ Miért utazott Törökországba?

– Havonta ingáztam Budapest és Isztambul között, mert a szíriai háború miatt az anyám, a húgom és a legkisebb fiam ott élnek. Közvetlen a ramadán és mivel ott könnyebb tartani a böjtöt, odautaztam. Ottlétem alatt felhívtam egy szír üzletember barátom, Ahmad R., a nigériai Mohammed A. nevében, hogy a korábbi üzletfél szeretne velem találkozni, s folytatni a régi üzleti kapcsolatot. Erre nemet mondtam, mert azóta megváltozott az üzleti profilom. Ennek ellenére Mohammed meghívott vacsorára, majd másnap én hívtam meg őket. Ekkor segítséget kértek, hogy kocsival vigyem el őket a 400 km-re lévő Dalaman repülőtérre. Az isztambuli repülőtéren történt robbantás után odaköltözött az a pénzváltó, ahova Nigériából pénzt utaltak neki.

▶ Pénzváltóba lehet pénzt utalni?

– Ez egy nagyon elterjedt és legális megoldás a keleti országokban. Az egyik helyen befizetett összeget másik helyen fel lehet venni. Így az embernek nem kell nagy összegű készpénzzel utaznia.

▶ Hogyan folytatódott?

– Nemet mondtam a kérésre, mert nem vagyok sofőr, s megkérdeztem miért nem megy repülővel, mert közben kiderült, hogy az a város 800 km-re van. Felajánlottam, hogy még a repülőjegyét is kifizetem, mert elfogyott a pénze. Elmondta, azért nem akar repülni, mert nagy összeget kell felvennie. Órákig tartó rábeszélések és könyörgések következtek, de hajthatatlan voltam. Pénteken reggel 7-kor megszólalt a telefon, és Ahmad azt kérdezte: te muszlim vagy? Ha egy muszlim bajban van, akkor segítened kell. Kicsit gondolkodtam és azt mondtam, na jó, elviszlek benneteket.

▶ Gyakorlatilag meggyőzték. Milyen autóval mentek és merre?

– Az én magyar rendszámú Peugeot 5008-mal, délre, Izmir felé mentünk, GPS-szel. Ramadán utolsó négy napja volt, utána öt nap ünnep, óriási forgalom volt az úton. Amikor elindultam, a házukban még mindenki aludt, s nem tudták, hogy elmentem. A komphoz érve, egy megérzésre hagyatkozva titokban lefotóztam a kocsit és a GPS által megadott útvonalat. Még soha nem csináltam ilyet: a fotót, el-

A nálunk élő szír üzletembert idén nyáron Törökországban rabolták el

küldtem a feleségemnek, a húgomnak és A. D. libanoni üzlettársamnak, aki Németországban él. Ő azonnal felhívott és örültnek nevezett, s megígérte, hogy két óránként felhív. A húgom is jelentkezett, mondtam neki, hogy ott fogunk aludni.

▶ Gyanút fogott?

– Egyáltalán nem, csak jó, ha tudják, hova mentem. Végig én vezettem, mellett a szíriai, hátul a nigériai. Útközben pihenőket tartottunk. Naplemente után egy benzinkútnál ettünk, innen is küldtem üzenetet és fotót, még az ételekről is. Onnan már csak 60 km-re voltunk a célállomástól. Mikor tovább mentünk Mohammed azt mondta, hogy mivel sokat késtünk nem a pénzváltóba megyünk, hanem az illető lakására, amitől már csak 10 km-re voltunk, a GPS szerint. Közben sajnos lemerült a telefonom és nem tudtam elküldeni az új címet a csa-

ládómnak. Megérkeztünk a városba, Ahmad GPS-e egy gyanús mezőgazdasági területre vezetett, ahol csak két kis ház volt és nagyon sötét. De megnyugtattak, hogy ők már jártak itt. A földúton 500 m megtétele után több autó lámpája tűnt fel és teljesen bekerítették a fegyveresek. Mohammed azt mondta, nem kell félni, mert a fegyveresekkel itt pénzt őriznek. Megérkeztünk a kivilágított, hatalmas villa nyitott kapujához, az udvarban négy drága luxusautó állt, és egy óriási kutya. Amikor ki akartam szállni az autóból hirtelen négyen lefotgok, fegyvert nyomtak a fejemhez, megkötözték a kezeimet, a zsebemből mindent kivettek, Ahmaddal együtt a fal felé fordítottak, miközben azt kiabálták: török rendőrség! Meg voltam döbbenve, de nem szóltam egy szót sem. Mohammed pedig a törökök mögött állt és mosolygott.

► Bántották vagy csak fenyegették?

– Többször nagyon megverték. A nigériai azt mondta, ha visszaadjuk a pénzt, amit Ahmednek küldött, akkor elengednek. Nem értettem semmit, mert nem erről volt szó, s mi közöm van nekem az ő pénzükhöz? A török rászólt a nigériaira, hogy ne szóljon hozzánk, s levittek a pincébe.

► Nagyon félt?

– Az elején nem, mert az ütések ellenére nem vettem komolyan az egészet. A pincében lekötöztek és összevissza vertek, felhúzták a pisztoly ravaszát, s a fejemhez szorították. Ez vicc? – kérdeztem. – Nem veszed észre, hogy nem vicc? – válaszolták. Akkor miről van szó? Arról, hogy ötmillió dollár váltásdíjat követeltek, s ha nem fizetek, akkor nem kerülök ki élve. „Két hete figyelünk, mindent tudunk rólad, hol laksz Budapesten és Isztambulban, tudjuk hány gyereked van. Tudjuk, hogy van egy gazdag társad, te könnyen megszerzed a pénzt” – mondták. „Nincs ötmillió dollárom, ha meg akartok ölni, állok elébe, nem félek a haláltól, rajta” – feleltem. Így néztünk farkasszem.

► Mindannyian törökök voltak?

– Igen, egy 45 év körüli férfi volt a főnök, mindig ő vert. Csak egyszer hangzott el, hogy a nigériai pénzt küldött Ahmednek, utána már csak a váltásdíjról volt szó.

► Hogyan reagált?

– Olyan gyorsan történtek az események, hogy gondolkodni sem tudtam, teljesen megkötözve, szinte el sem hittem, hogy ez velem megtörténhet. Bejött egy szír származású török, aki arabul mutatkozott be, mint a villa tulajdonosa, közölte, hogy biztonságban vagyunk nála. Ő most értesült a helyzetről, mert eredetileg csak egy jó autót

akartak kölcsönkérni tőle. S megígérte, hogy amíg nála leszünk, senki nem fog bántani. De csak egy-két napig tudja tartani őket, mert veszélyes bűnözők. Megköszöntem, és a felszólítására levették rólam a köteleket. A bűnözők a helyzetre azt a magyarázatot adták neki, hogy én és Ahmad becsaptuk a nigériait, aki megbízta a maffiózókat, hogy szerezék vissza a pénzt. Isztambulban nem tudtak volna elfogni, csak megölni, amit 500 ezer dollárért vállaltak. Ezért inkább 300 ezer dollárért idecsaltak bennünket. Akkor megértettem, hogy minden mese volt. Szemrehányást tettem Ahmednek, mert ő erőltette a muszlim testvér kötelességét, s lám így jártunk.

– Egy egész arzenál: M16-os automata, Kalasnyikov, pisztolyok. Fél óra múlva megint megjelent egy csomó fegyveres, köztük az egyik Erdogannak nevezte magát, mint a török elnök. Kijelentette, hogy az elnöki palotában szolgál, s már több mint egy hónapja figyel. De hazudott, mert csak két hete voltam Isztambulban. S miattam ment tönkre – üvöltötte. Életemben nem találkoztam vele. Maga hülye – mondtam. Ekkor villámszerű ütet kaptam az államra, elveszítettem az eszméletemet és három napig véreztem. Az óriási kiabálásra bejött a tulajdonos és kirúgta ezt az embert. Többet nem is láttam. A végére is fegyveres kísért és sürgetett, hogy gyorsan

ték, hogy 1 300 000 euróra csökkentették a váltásdíjat. Mondtam, hogy megpróbálom megszerezni, de ehhez kapcsolatba kell lépni a húgommal, vagy a társammal. Kaptam egy percet, hogy elmondjam a húgomnak, hívja fel a társamat, aki olyan, mint a testvérem, hogy kényszerítés alatt vagyok, s szerezze meg a pénzt, mert többet nem látnak. De nem a társam nevét adtam meg, hanem Ramiz A. török barátomét, aki a török kormányhoz közel álló ember. Egy óra múlva ismét felhívtam a húgomat. Azt mondta, beszélt mindenkivel, de ne interneten, hanem normál telefonon hívjam az üzlettársamat, mert külföldön van. Beszélgetés közben húztuk az időt, elmondta,

Az emberrablók mindent tudtak Bassamról, jó ideje figyelték Budapesten és Isztambulban egyaránt

► Mi köze volt a villa tulajdonosának a nigériaihoz?

– Az elején nem volt világos, hogy ki kivel van, de aztán kiderült, hogy ők egy banda. A török főnök reggelig adott gondolkodási időt. Rögtön mondtam, hogy nem tudok pénzt szerezni, ha meg akarok ölni, akkor tegyék most. A villatulajdonos kérte, hogy várjanak reggelig. Két fegyveres ör velünk maradt a pincében, ahol mocsok és alkoholszag volt, az ablakon rácsok, mi meg a földön ültünk.

► Milyen fegyvereik voltak?

végezzünk. Másnap délután adtak enni, majd ismét jöttek a fegyveresek, hogy mikor fizetünk. Megismételtem, hogy nem tudok fizetni, s nem kell etetni bennünket, öljenek meg. Megint kaptam néhány pofont és a lábamba akartak löni. Ahmadot nem ütötték erősen, az én testem pedig tele volt sérüléssel. Elvették kocsimban talált irataimat, pénzemet, hitelkártyámat, telefonomat. Csak egy tiszta pólót kértem a kocsimból, mert csupa vér voltam, de a kocsimat elvitték 200 km-re. Délben aztán megint jött a lelki terror. Vasárnap közöl-

talhat Németországból, de jobb lenne EU-s címre, mert az ünnep miatt Törökországba csak tíz nap múlva érkezne meg a pénz. A villatulajdonos erre felajánlotta a hollandiai cégét. A saját telefonomról – ami náluk volt – átküldtem a bank- és cégadozatokat e-mailben és SMS-ben az üzlettársamnak. Kiderült, hogy még az első hívás előtt ő szólt a libanoni titkosszolgálatnak, mérjék be a hívásait, s az adatokat azonnal továbbította Ramiznek, Törökországba.

P. A.

(A következő számban folytatjuk.)